

Klesow
 mindig jönnek
 Augsburgi
 esentiaja
 bantalmakul és
 zó rosszulletel,
 uság, szédülés,
 égések, gyomor-
 és, stb.
 ha fejtlevő véd-
 kesinyben: min-
 nagyban: min-
 tek kereskedés-
 gban. (bajor)

ANN BADI PORA
 zekből nyert for-
 készitve, tehát
 gát tartalmazzák
 onait különös ér-

HAZÁNÁK KELLEMESE
 HATÁRA BIZTOS.
 shajtó szer,

kényelmes
űditő
 szeser pilak stb. fölött
 endő.
 máj-, vese- és hólyag

esett háiser.
 egzavart emésztésnél
 lézett gyomor és bél-
 szulit, kellemetlen
 gyomorfájdalom, —
 s, főtájs, szédülés
 rendetlen széklet és
 szor kövérég ellen
 adagon a védjegy

eti dobozonként 2 ft
 yógyszertárban és ás
 beküldése mellett egy
 1 doboznál kevesebb

gyógyszertára Karis-
 yógyszertárakban:
 és Götti Nándor
 Hering; Myragy-
 zopkó, Szolnokon:
 szállítás: Bolemann

ak, valamint
 i, müncheni
 nt állattápláló
 tvagy hiányánál

és után, min-
 yak számára
 amodások el
 ka egy vö-

ut állatoknak
 a 30 kr.
 ánlható.

kilónyi 15
 van és ki-
 kr, egy kis

am 80 kr.
 nek V. Emi
 Kiss Samuel
 ua, Ujhazy
 ni gyógyysz.
 dör gyógyysz

rosiban van
 adig Kwizda
 utalmat kap

Szerkesztőség és kiadó hivatal
 Széchenyi-utca SIMON-ház Kuncz József
 ur kereskedésével szemben.
 HIRDETMÉNYEK.
 Hirdetési díjak és a kiadás körüli panaszok
 valamint a lap szellemi részét illető
 minden közlemények ide intézendők
 Bérmertelen levelek csak ismert kezektől
 fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
 A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:
 Helyben házhoz hordva vagy vilk a postán
 küldve:
 Egész évre .. . . . 10 ft — kr
 Félévre .. . . . 5 ft — kr
 Negyedévre .. . . . 2 ft 50 kr
 Egy órára .. . . . 1 ft — kr

Hirdetési díj:
 Ot-hatásbospetitőre egy soros beigtatásért 5 kr
 Helyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
 Nyilttér 4 hasábos petitőreért 30 kr.

XIII. évfolyam 1886.

Debreczen. Hétfő július 12.

133. szám.

Az angolok és mi.

(T.) Annyi bizonyos, hogy mi jobbak vagyunk az algóloknál. A horvátokat éppen úgy hódítottuk meg mi is mint Anglia az ireket, de azért nem jutott eszünkbe soha, hogy Horvátországban rabló gazdálkodást folytassunk, noha éppen úgy megtehettük volna, mint ahogy az angolok megtették, sőt nem volt rá eset, hogy a magyar nemzet más meghódított nemzetekkel ne a leglovagiasabban bánat volna, s ne igyekezett volna azokat magához hasonló szabadakká teum, csakis a szupramenciát tartván fenn. Tény azonban, hogy minél jobb az ember, annál inkább kifognak rajta s jóságát minél inkább kizsákmányolni igyekeznek. Jóságunk mellett még azzal a nagy hibával is rendelkezünk, ami küönben igen sok jó szívű emberben meg van, hogy indulatosak vagyunk. Hamar felpattanunk a nélkül, hogy tudnánk igazunk van-e avagy nincs. Ily elhamarkodottságunkban néha messze megyünk, hibákat követünk el, melyeket aztán helyre kell hoznunk, sőt nem egyszer, engedmények árán. Nem mindig hallgatunk az okosabakra, szenvedélyeinket hamar felhagyjuk igazgatni, s ilyenkor nem riadunk vissza a sértegetéstől sem. Anémét „Schulvereint“ leginkább ama cikkek hozták ki sodrából, melyek a magyar lapokban a százok ellen megjelentek, s tigriseknek tüntettek fel bennünket, holott a szánkat és tollunkat kivéve, ami tetteinket illeti a nemzetiségi ügyek iránt nagyon is engedékenyek vagyunk. Csak indulatunknak tudnánk egy kissé parancsolni! Itt van például a Janszky ügy. Most maga az Egyetértés beismeri, hogy mikor Albrecht főherceg Szerajevóban ama ismert beszédet tartotta, a Janszky afférről még nem tudott semmit, sőt hogy az öreg ur már nem egyszer tüntetett a magyarok mellett. — S ime mennyit kellett ártatlanul hallgatnia. Nagyon természetes hogy az effélék aztán rossz vért szűlnek, s idő kell hozzá, míg ismét meg-

nyerhetjük, kiket ily módon elriasztunk magunktól. Ha ez a nagy hangok nem volna, a nemzetiségi izgatónak is sokkal kevesebb anyagot adnánk a sikeres izgatásra. Mert hiszen tényekre nem tudnak hivatkozni, leginkább azokat reprodukálják amiket irunk.
 De hogy vissza térjünk az ir. kérdésre, azt a zsarnokságot amelyet Anglia az ireken, a leghidegebb számitással elkövet, mi talán lázas izgatottságunkban sem tudnók elkövetni. Mi nem csak hogy Horvátországnak adtunk alkotmányt, de még azt is megköveteltük hogy a birodalom tulsó fele is alkotmányt kapjon, noha egy abszolút kormány kevésbé vette volna szívére ama érdekeket, melyek felett most hónapokig elveszekszünk egymással, mint szabad népek, nem akartuk nézni hogy a másik féi az önkény járma alatt nyögjön. Kosuth Lajos is, 1848-ban, a birodalom tulsó felének szabadságáért majdnem úgy küzdött, mint a magyarért. Mi a birodalom népeinek szabadságáért oly missiót teljesítettünk min a svédek Gusztáv Adolf alatt a reformációért, s ha mégis vannak, kik zsarnoki hajlamokkal vádolnak bennünket azok vagy rossz lelkek, vagy beszédeinkből és cikkeinkből vonják le a logikát. Pedig ezek éppen ellenkezői tetteinknek. Valódi elégedetlenséget mindazonáltal felkorbácsolni nem képesek, mert amint hogy a sérelmek nem igazak, úgy az elégedetlenség is csak mesterségesen van szítva, hanem azért elég baj arra nézve, hogy a teljes egyetértést létrejönni nem engedi.
 Nem így az irek! Ott, ez az igazságtalanság melylyel Anglia az irek irányában eljár, vérlázító, s nem csoda, ha a dinamit merényletek minden fajtát provokálja. Az irek elégedetlensége igazi és alapos, elkeseredettségök jogos, követelésük méltányos. Es ime hogy viseli magát az irekkel szemben Anglia? Azt mondja hogy nem paktálunk, hanem odáig kell vinni az elnyomást, hogy az irek mindannyian szökjenek meg hazá-

jukból. Ha megszöktek és ir földön nem lesz ir, új hazájokban elfogják felejtetni a régit, de amig az ir nemzet kétfelé oszolja él, az egyik fél Amerikában amásik Irlandban, addig az egyik mindig izgatni fogja a másikat és nem lesz Angliában békeség bármily alkotmányt adjon is.
 Ezek az érvek azok melyek a Gladstone emberséges politikája ellen harcolnak s bár a humanizmus legkisebb szikráját is kizárják, úgy látszik a többség mellette van és a humanizmussal nem törődik. Józsa politika, de kegyetlen és embertelen. Rideg mint a számitó pénzemberek logikája mindent feláldozni az „én“-ért.
 Nos ideáig nem tudna elmenni a magyar nemzet. A mely nemzetnek vére a legesekeleyebb igazságtalanságra is fellázad, az tud lármázni, veszekedni, talán fenyegetni, de kegyetlenkedni nem tud, és mert gyakran fenyeget de soha nem kegyetlenkedik, nem is igen félnek tőle, de igazán nem is haragszanak rá. Az angol nem lármáz, nem fenyeget, hanem veszi a krétát, és a mely kétszer kettő nála négyet mutat, a szerint cselekszik.

Ipolyi Arnold nagyváradi püspök.

Tegnap iktaták be Nagyváradon az új püspököt s ez alkalomból érdekesnek találjuk a tudós es népszerű fipap életéről és működéséről néhány sorban megemlékezni. Csak a napokban jelent meg Pór Antal apátkanonok s az akadémia levelező tagjától: (Pozsony, Stampelt Károly kiadása) egy nagyobb munka mely Ipolyi Arnold életét és munkásságát vázolja s ennek nyomán röviden a következőkben adhatjuk a kiváló főpap és író vázlatos biográfiáját.
 Stummer Arnold Ipoly-Keszin Hontmegyében született 1823. Október huszadikán. Családi neve után itélve, idegen származásúnak lehetne tartani, de kétségtelen hogy őse Stummer György, a füleki várnak Koháry István gróf kapitánysága alatt hadnagya, ki vitézségeért (pro servitiis militaribus) 1741.

évi október 28-án Mária Teréziától nyart armálist, már tejjessen magyókressedtt, tekintélyes, birtokos magyar ember volt, mint ezt a család levéltárban őrzött magyar iratok, nagyobb öszszégekről szóló kötelezvények tanusítják. Ipolyi Arnold, Ferenc főszolgabírónak és Szaracsányi Arzenjának legidősebb fia, kora ifjúságában éleak eszérel és gyors felfogásával tünt ki. Nevelését édes anyja gondosan vezette, midőn fia fogékony keblébe ömagából átpántálta a hazaszeretetet s a magyar irodalom iránti érdeklődést az által hogy Kistaludy Sándor regéit és magyar történeti epizódokat beszélt el neki.

Szülei az eleven és külsőleg is szépen fejlett fiut katonai pályára szánták, de később mind komolyabb iránya és mélyebb tanulmányai folytán beleegyeztek, hogy az esztergomi érseki megye növendékei közé lépjen, mert a tizenkét éves, de a gimnáziumi hat osztályt már is elvégzett fia vonzódt a papi pályához. A bölcsészeti tantolyamot a fiatal Ipolyi a nagyszombati liceumban végezte s jeles tanuló lévén, a hittani tantolyamra Bécsbe a Pázmáneumba s egyetemre küldetett, mely körülmény nem csekély befolyással volt szellemi fejlődésére. Itt a Pázmáneum akkori virágzó magyar irodalmi gyakorló iskolájában írta meg irodalmi zsenijét Vallás és művészet — és „A magyarok és vallása“ czimen, melyek történeti alapja már sejteti engedti hogy Ipolyi történetirővé lesz, mi egyébként rég határozattá vált benne.

Erdékesnek írja le ömaga, emlékbeszédeben Ráth Károly felett, hogyan került e pályára. — Mint hazánk istenáldotta sík mezeinek vad virágai, a legtöbbször úgy nőttek fel irodalmunk terményei . . . Csak amugy magunktól, saját szorgalmunkból jöttünk rá, tudás- és tanulmánygyóból, úgy épen a véletlenből, Végtelen fáradsággal, lassu és nehéz munkával ismertük meg historiai kuttóink bibliográfiáját, tanultuk a paleográfiát és és diplomatikát; mindegyikünk magunk gyűjtöttük külön az olvasmányokat, egyre küzdve a natuálista és mesternelküli magántanuló nehézségeivel. Újjelek és nappalok, évek és hónapok munkája után alig jutottunk annyi eredményre, a mennyit szerencsésebb körülmények közt a tehetséges tanuló jó mester utmutatása mellett, néhány órai lecke által megszerezhet magának. Sokszor azonban ennyire sem, és csak azomoru és bus ismeretekre jutottunk végre, hogy rossz uton jártunk és visszatérhetünk oda, honnan kiindultunk ha feltalálva az utmutatót, még célhoz jutni akarunk.
 Az egyetemi hittani tantolyamot 21 éves

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Az unokaöcs.

(Elbeszélés.)
 Vértesi Arnoldtól.
 (Folytatás.)
 — Ejha, olyan csodaszépség?
 — Olyan hát.
 Azou éjjel furesa bohóságokat álmodott össze Lajos ur. Egy tündérszép fiatal leányt látott az öreg orvos karjai közt.
 — Hohó! az a Tibor menyasszonya. —
 Kiáltott Lajos ur. — Ide vele.
 A vén orvos fittyet hányt kezével és nevetett.
 — Van eszem. Kiki magának.
 — Hüm, kiki magának, — ismételte Lajos ur, fejtét esóválva, a mint reggel felébredt. — Bolond állom!
 Szemeit dörzsölte és kitekintett az ablakon, melyen keresztül nem látszott semmi egyébb, csak ködös homályos szürkeség. A szobában is olyan homályos szürkeségbe burkolva látszott minden tárgy. Borus novemberi reggel volt. Az ablakok ólom lapokhoz hasonlítottak, a zöld függönyök egészen feketéknek látszottak; a reggel csak kissé világosabb folytatása volt az éjnek.
 Lajos fejében az álom motozott s úgy képzelte, mintha a félhomályban újra látná azt a szép ifju női alakot s mintha hallaná az öreg orvos gunyos kacagását.
 — Kiki magának!
 Aztán szétfoszlott a tünemény s nem hallatszott semmi egyéb, csak kívülről az eresztől lecsurgó esősepppek végtelen egyhangu koppanása s bent a szobában a nagy óra ép oly végtelen egyhangu ketyegése.

— Bolondság! — mormogta Lajos ur.
 — Vén vagyok már, vén, vén, vén.
 Oly hevesen ejtette ki e szavakat, mintha vitatkoznék valakivel s mintha várná hogy az a valaki megcáfolja.
 Nem cáfolja meg senki. Az orvos nem jött el sem azon nap, sem a következő nap, a csuz kinoza a bal lábát. Lajos ur maga is olyanformát érzett mintha az ő lábában is ben volna már a csuz. Nagy zsölyveszkét a kályha elé tolvá, mogorván, utánkozva üdögélt ott naphosszat. Ez a rettenetes téletlenség bántotta.
 Tibor bejött kétszer vagy háromszor, de annyira komornak találta nagybátyját, hogy nem akarta háborgatni s csakhamar biesített onnan. Lajos ur egyedül maradt, egészen egyedül. Zordonan, némán meredt-k rá a falak szürke kacskaringós virágaikkal, a ködtől behomályosult ólomszíniü ablakok, minden oly hervadtnak, oly bágyadtnak látszott. Még a gypsz Venus szobor is a kályha tetajén olyan ásitozva nyújtózkodott. olyan komor, öreges képű lett.
 Minden máskép lenne talán, ha egy szép fiatal asszony nyája, mosolya megvilágitná e szobákat, — gondolta magában Lajos ur.
 Az eső csak egyre kopogott ott künn, az óra ketyegett itt benn egyhanguan.
 Lajos ur hangosan rántotta meg a csengettyű zsinagát.
 — Küldjétek be az ifju urat.
 Tibor zavartan lépett be. Nagybátyja hevesen izgett-mozgott székén.
 — Huzd idább azt a székét, — szölt Lajos ur; — ülj ide mellém. Nem akarál megházasodni?
 A kérdés oly váratlan volt, nagybátyjának izgatottsága, haragos arca oly ért-

hetetlennek, oly különösnek tünt föl e kérdés mellett, hogy Tibor megdöbbenve tekintett rá.
 — Felelj hát, — sürgette Lajos ur. — Gondolom, a felelet nem oly igen nehéz. Leányokat is láthattál már a vidékünkön. Ej no, halljuk, nincsen e már valami választottad.
 Az ifju egy percig habozva hallgatott. Egyébként is zárkozott volt természeténél fogva, most e sajátságos kérdésre, e kémkedő szemek pillantásától még jobban bezárkozott.
 — Keveset jártam női társaságban, — felelt kitérőleg, s ugyan mire házasodnám meg? Szegény vagyok, kinek semmije sincs.
 Lajos ur hevesen összerántotta szemöldökeit. A milyen ingerlékeny volt ma, czélzásuak vette e szavakat.
 — Igaz, igaz, — viszonzá ajkait harapdálva, — neked semmid sincs és nekem igen sok van. Értem.
 Tibor arczáa lángpirosság ömlött át, aztán elsápadt. Egy percig nem birt szóni.
 — Lajos bácsi képesnek hisz engem arra a gondolatra? — szölt mély fájdalommal.
 — No, no, viszonzá Lajos ur, némileg kéréllő pillantással nyomva kezét az ifju vállára, — ha gondoltad volna sincs benne semmi különös rossz. Az öreg emberek nem élhetnek örökké s nem vihetik el hátukon a más világra jószágukat.
 Tibor tiltakozni akart. Nagybátyja nem engedte őt szóhoz jutni.
 — Egyszer végre jó, ha tisztába jövünk ezzel is.
 Itt egy pillanatig megállt. Ugy látszott mintha még mondani akart volna valamit, de abbahagyta s másra fordította át a beszédet.
 — Nem ismered Bogáthyékat? A Bogáthy Miska családját?
 — Ugy féligmeddig, — felelt az ifju; találkoztam velök, de náluk nem voltam.

Kissé félrehajtotta fejét és kissé elpirult. Jó, hogy homályos volt már a szoba, esteledett s Lajos ur különben sem tekintett oda, a földön jártatta szemeit.
 Ugy látszott, mintha a gondolatok, melyek Lajos ur fejében keringenek, merőben ellenkeznének a szavakkal, melyek vidámaknak akarnak látszani, de bizonyos tompa, ércetlen hangon kongva szállnak el ajkáról.
 — Azt mondják, csinos leány van ott a háznál egy rakás. Mit gondolsz, nem lehetne haza hozni közülük egyet?
 — Nem tudom, Lajos bácsi, nem nagyon ismerem őket, — felel az ifju és másodszer elpirul.
 Ugy rémlik neki, mintha hallotta volna emelgetni, hogy nagybátyja és Bogáthy Miska nem a legjobb barátok voltak a régi restaurációs világban és sok borsot törtek egymás orra alá, sőt egyszer a Bogáthy feketé tollas kortesei agyon akarták verni Lajos urat s bizonyosan meg is tették volna, ha ott találják a vármegyeházán. Miért emlegeti most Lajos bácsi Bogáthyékat? Probára akarja talán tenni ücsését?
 Meglehet; mert most egyszerre elhallgat vele. Kezére támasztja fejét s gondolatokba mélyedve, némán ül ott a nagy zsölyveszkében.
 Tibor is hallgat. Nagyon nyugtalanítja valami. Nagyon, bár semmi ok sincs rá. Semmi különös ok. Mégis miért nem szölt őszintén? Miért nem mondta: „Bátyám, magam sem akarok egyebet, azt a Bogáthy leányt, azért hasad meg a szívem“? Érzí, hogy rosszul cselekedett, hogy nem szölt s szorongás fogja el szívét; de mit tegyen már most? Csak hallgat.
 (Folyt. köv.)

korában végezte s ekkor Kopácsy József primás rendeltére Mednyánszky Alajos báró körébe került, hol bő alkalma nyílt tanulmányait folytatni. Miután Grimm Jakab német mythológiát attanumnyozta és Mednyánszky kéziratai, közt igen érdekes feldolgozandó régi kútfókra akadt, elkötele magában, hogy megírja a magyar mythológiát. Közvetlen kútfók hián csak közvetett kútfókra lehetett támaszkodnia s ezeket is előbb kifürkésznie, lelepeznie, restaurálnia kellett hogy hasznukta vehesse. A munka 1864. őszén jelent meg a pesti könyvpiacra s a 660 lapon sűrű nyomtatott könyvet általános magasztalással fogadták s az akadémia 1868. decz. 15-én megalapította oda a Marczibányi-jutalmat s levelező tagjául megválasztotta.

Miután 1847-ben áldozó pappá szenteltetett, 1848-ban Pálffy Lipót Nándor gr. Mednyánszkyék után megismerkedve Ipolyival, kikérte egyházi hatóságától egyelőre udvari káplánjául. A főhivásnak engedve, Ipolyi Pozsonyba ment, de mire odaért, Pálffy gróf családjával Badenbe húzódtott vissza s mint hogy ő oda nem követhetett, az akkori érseki helytartó által az üdvözítőül nevezett pozsonyi egyház szóknakának nevezetett ki. Mikor 1849-ben a Pálffy család visszatért Pozsonyba, Ipolyi elfoglalta körében helyét, honnan néhány hónap múlva Zohorra ment plébánosnak. E plébániát kénytelen volt elfogadni, mert atyja időközben meghalt s édes anyja kedvezőtlen viszonyokba jutott. A zohorai rendkívül megszeretett fiatal plébánosnak s ő — bár csak törve beszélte a tót nyelvet — oly szeretettel szónokolt e nyelven is hivenek, hogy ezek még évtizedek után is el tudták meandani beszédeinek részleteit.

Zohori plébánoskodása alatt hozzákerült mint legidősebbhez, a család okmánytára, melyben egy Litterai D. gonduam Rimay nihil valentes feliratu csomagra akadt. Ipolyi ez okmánytár minden becses adatát részint már feldolgozta s közlé tette a Pesti Naplóban (1855.) és az Új Magyar Muzumban, részint pedig rendezte s egy kötet levél most van sajtó alatt az akadémia történelmi bizottsága Monumentáinak sorában.

Az ötvenes évek elején zohori magányában egyházművészeti tanulmányokkal kezdett foglalkozni s mikor Eitelberger Rudolf, Toldy Ferenc ajánlatára őt nevezte ki a pozsonyi terület művészeti konzervátorának, egész buzgalommal látott hozzá, hogy feladatának meg is feleljen. Ez időből származnak „Csallóköz emlékei,” „A pozsonyi szent Anna kápolna egyházművészeti leírása,” „Hazai egyházi művészet” stb. munkái.

1860-ban Ipolyi átköltözött Török-Szent Miklósról, hol alapos kutatások után megírta Magyarország monumentális műveinek történetét, mely épp olyan magasztaló fogadtatásban részesült, mint első nagy munkája. S mikor az archeológiai működését már a legszélesebb körökben méltányolták, az akadémia Ipolyi elnökelete alatt szakbizottságot nevezett ki, mely 1880. máj. 9- és 10-én a szent koronát és koronázási jelvényeket a legszakavatottabb mesterek által minden irányban felvéttette, történetének, valamint műleírásnak elkészítésével akkor már igazgató és rendes tagját, Ipolyi Arnold püspököt bizvánt meg.

Az akadémia már 1861-ben megválasztotta rendes tagjának s Ipolyi azzal köszöntött be, hogy bejelentette a konstantinápolyi utja alkalmával felfedezett Korvin-kodexek hazahozatalát. 1863-ban Bartalovics Béla egri érsek maga mellé nevezette ki kanonok-

nak, hol a káptalan megbizta, hogy Borsod-megyé gyüleseia képviselje. Ez alkalommal anyira megszerették a tudós kanonokot, hogy Mező-Kövesd la'ossága minden áron őt akarta országyűlési képviselőül megválasztani, Ipolyi azonban csak oly föltétel mellett volt hajlandó a jelöltséget elfogadni, ha a nép a választásnál minden rakoncátlaniságtól tartózkodik s minthogy nem tette, Ipolyi visszalépett és semmiféle rábeszélés sem tudta őt e határozatától eltéríteni.

Közben Ipolyi buzgón folytatta egyházművészeti és archeológiai tanulmányait. S hírével nőtt népszerűsége is az egész hazában. A Szent-István-társulat elnökeül ohajtá választani, de Ipolyi nem akart megválni egri otthonától s később is csak úgy lehetett őt az elnökség elvállalására bírni, hogy a hercegprímás kinevezette a központi papnövelde igazgatójának, minek folytan ugyis át kellett költözködnie Budapestre. Ez időben már számos együletnek volt Ipolyi nemcsak czimzetes, hanem tevékeny elnöke vagy tagja. A Szent-István- és Szent-László-társulat alelnöke, a pesti tud. egy. hitani karának igazgatója, az akadémia történelmi bizottságának és a Történelmi Társulatnak elnöke; mind ez állások betöltésében páratlan tevékenységet fejtett ki.

Irodalmi működésének java az akadémia történelmi társulat körébe esik. E társulat kiadványaiban s folyó iratában jelent meg kisebb munkáinak legnagyobb része. A magyar képzőművészeti társulat is Ipolyi Arnold elnökelete alatt érte meg első virágzását.

1872-ben, éppen születése napján, érte püspökké kinevezése. A Beszterce bányai egyházmegyének, elődei egyik ősi birtoka megyének lett püspöke s uaga a hercegprímás akarta őt felszentelni, de súlyos betegsége miatt gátolva lévén, e szent ténykedést 1872. ápr. 28-án Bartalovics Béla egri érsek, Peitler Antal väcsi és Perger János kassai püspök segítségével, atyai szeretettel teljesítette. Beszterce bánya lakossága soha úgy nem kedvelt püspököt, mint kedvelte Ipolyit ki szépszerűsége folytán első volt képes e megyében a magyar prédikációkat meghonosítani.

S ez idő alatt, bár a leglekiismeretesebben tett elégett püspöki kötelességeit, mindig tudott magának anyai időt szakítani, hogy kedvesek szakmájának: az egyházművészetnek és archeológiának éljen. Nott hira a tudomány terén, nott az egyház körében s nót népszerűsége az egész országban, úgy hogy keveselték neki a besztercebányai püspöki széket s egymás után kandidáltak a nyitrai, majd az egri, veszprémi s a fővárosban föllállítandó főpásztori székre. Midőn a väcsi, majd csakhamar a váradi püspöki széket is megírult, egymásután megkötötték mindkettőt, Ipolyi végre az egész közvélemény helyeslése közben elfogadta a nagyváradi püspökséget melybe tegnap iktatták ünnepelesen ezrekre menő tisztelet azon óhajja mellett, hogy Szent László városa ősi főpapi székeben minél tovább folytathassa hazafiai és közhasznú tevékenységét.

Napi hírek.

— Hajdumegye és Debreczen város főispánja, gr. Dégenfeld József, tegnap este városunkba érkezett.

— A debr. postahivatalnál türehtelen helyzet állott be. A személyzet elégtelensége. Jól tudjuk, hogy erre nézve a debr. postahivatal derék, ügybuzgó főnöke önhatal-

mulag nem intézkedhetik, azt is tudjuk, hogy a jelenlegi személyzet miudnt elkévd, hogy a napi munkát elvégezze, mely annyira felhalmozódik, hogy valóban csaknem a legnagyobb erőfeszítésbe kerül azt elvégezni. Eddig is kevés volt a személyzet, most még kevesebb. Épea a napokban akartunk ez irányban felszólalni és sürgetni akartuk, hogy p. o. az ajánlott levél feladásnál legalább két ember alkalmaztassék. S mi történis. Eddig egy ember volt ott, s nagy meglepetésünkre olvassuk, hogy ezután már csak fél ember lesz. Ugyanis, ezután d. e. 8-tól 9-ig és délután 4-től 5-ig nem lehet ajánlott levelet feladni. Hallatlan dolog. Az 54 ezer lakossal és nagy forgalommal bíró Debreczen városában legyene olyan nappali óra a melyben leveleket feladni nem lehet. — A csomag és pénz feladásnál sincs másképen. Mígunk láttuk, mikor 5 órakor délután kijelentették a feladásnál várakozó tömeknek, hogy 5 óra lévén a pénztár bezáratik. Hiába lármáztak többen, hogy kérem mi már 4 órakor itt voltunk. Nem mi vagyunk az oka, hogy nem férhettünk hozzá. Azokat az eseteket, melyeknek a postahivatal a személyzet elégtelensége, és a megnagyobodott forgalom miatt naponkénti színhelyeje sem lehet írni. Még akkor is nagyobb volt itt a személyzet, mikor kissé több a forgalom, most hogy tiszzeresen nagyobb a forgalom a személyzet nem hogy szaporítottat volna de kevesebb lett. — A postahivatali mizériákra vissz'térünk.

— Lelkészfölösök. Az abádi lelkeszi állomásra e hó 5-én történt meg a kijelölés Kereczagon. Pályáztak 13-an, kik is mindaján jogosult knak találtattak. Kijelöltek a következők: 1. Doma Gyula kisujszállai, 2. Gyüre László kunhegyesi, 3. Szabó Sandor kunhegyesi, 4. Szűgyi Daniel dévaványai, 5. Takács Károly t. abádi segédlelkészek.

— A debreczen casinó 1886. évi Julius hó 18-ik napján d. e. 10 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart. — Targya leend ezen, az alapszabályok 15. §-a 1. pontja alapján egybehivott rendkívüli közgyűlésnek, az egyleti helyiségek ventilációjának tökéletesítése czéljából szükségesnek látszó atalkítások, illetve beruházások megrendelése, az e tárgyban a választmány által beszerzett s előterjesztendő terv és költségvetés megírálása s e feletti határozat.

— Szilágyi intézet. A debreczeni fő gynázium alsó 6 osztálya részére fennálló Szilágyi intézet gondno i hivatalától, az eddigi gondnok, Gonyay Károly ügyved betegedése miatt, visszalepven, főt. püspök ur Nagy Ferencz ügyvédet, a debreczeni egyházmegyei világi érdemes foggyozót bizta meg ideiglenes minőségben. Mi sik ismervük a nevezett ügyved ur egyházas, foiskolánk ügyei iranti buzgó erzületet, csak örömmelket fejeztetjük ki ez enöküi intézkedés fölött.

— A dalárda szombati estélye. A szép és emlékeztető estek sorát ismét szaporította a szombati. Hiszen nem is rohajta szemünkre a világon senki sem, hogy miután nem tudunk, meg hogy nem tudunk ez utat találni a mutatashoz. De hát jól van ez így. — A vígadó ritkán láthat oly nagy száma és válogatott közönséget mint a minőnek tegnapelőtt helyet adott. Ott voltak Debreczennek legszebb hölgyei, notabilitásai közül sokan, meg a mindég jókedvű arany

fiatalóság. Nem volt asztal, mely úresen maradt volna, sőt már nyolcz órakor hajtó vadászatot lehetett indítani egy szék ellen. Nyolcz órakor a dalárda is elfoglalta a magasztalást, s az estélyt Medgyesy „Barna kis lányával” nyitotta meg. — Rnekelték aztán Huber „Szabadságdalát”, Wuschingtól „Falu végén”, Hubertól „Itthon vagyok”, Kerner-től „Farka madár”, Thern K-tól „Osztagos borsal” című darabokat. — A dalárda igen jól működött, s meg átszött, hogy nagy szorgalommal készülnek pécsi utjokra. Legsikerültebben adták elő a „Tarka madár” című dalt, melynek egy szülője mint férfikara a közönséget hatalmis tap-okra ragadta. — Ezt meg is ismételték. — A dalo közt Rác Károly zenekara játszott nem kevesebb sikerrel, ő rajta is meglátszott, hogy kiakart tenni magáért, s ez sikerült is neki. Oly művészzel játszott, hogy a közönség elismerését tapsokban nyilvánította. — Az utolsó dal 11 órakor hangzott el. Akkor elkezdődött a mozgolódás, persze Rác Károly is a csiklandozóból kezdte rá, s így nem eszda, ha egy asztalt kitudtak a teremből szoritani, helyén azonnal 2-3 tánczoló pár termett. Így osztan lassanként elhódítottak a tánczosok egy kevés területet, s ha jó szorossan kellett is mozogniok, de annál hatalmasabb hullámokat vort a jókedv. — A diszes hölgy koszoruból következőket jegyezhetjük fel: Rásó Gyuláné, Körössy Sándorné, K. Papp nővérek, Vajda Mórné, özv, Kiss Andrásné, Kiss nővérek, a Nemeth család, Tikos család, Szabó Erzsike, Kulcsár Erzsike, Kiss Erzsike, Peleskei Róza, Szathmáry nővérek, Mészáros nővérek, Filótás Jolán, Kovács Ilka, Osváth Vilma, Oláh Ferenczné, Kardos Sámuelné, Brunneré, Tamassy Károlyné, Ajtayné, Domokosné, Orosz Ida, Leagyel Ilonka, Kiss nővérek, Borsoay nővérek, Körössy Mariska, Boros Lajosné, Itj. Bánkyné, Szabó Zsuzsanna, Ormódyne, Steinackerné, Bészler Lajosné, Kovács Jánosné, Kovács Terézne, Szabó Margit, Bekéné, Kóvy Nina, Muraközy Lászlóné, Dálnokyné, Kerekes Lipótné, Varga Lajosné, Lőkovich nővérek, Fodorné stb. urhoigyeket. De ez a névsor korántsem teljes meg. Hiszen nem is eszda, ha oly hívós fényben, — a minőt a sok esilllogó szép szem árasztott, elveszti a reporter az esztét, s nem lát, nem hall, csak gyönyörködik. — Még az öreg hold is, mely az üveg falon át leselkedett, az is jókedvű ballagott tovább, csak talán azt restelhetne, hogy az ő fényét mannyire megszegyenitik oda bent A mulatas, a táncz éjtél után egy óráig tartott, a mikor is megszólalt az utolsó vonal esengője, s igyekezett a ki még ott volt, minél előbb helyet keríteni. Rác Károly is hóna alá csapta varázs hűgedűjét, s mentünk haza — aludni.

— Czirkus Debreczenben. A debreczeni közönségnek lesz a hét végén olyan látványlójá, amilyen még eddig sohasem volt. Ide érkezik Szegedről a M e r k e i czirkusza. Ez a czirkusz 60 loval, nagy átlatszerleglette, és drága nagy személyzettel rendelkezik úgy hogy a napi koltseg korárlból 600 forintot t sz ki. Ezt a nagy kiadást csak kevés városban tudná a társaság fedezni ha hosszabb ideig tartózkodnék egy helyen. De azt nem teszi, hanem minden nagy városban a hol megfordul legfeljebb 4-5 előadást tart, aztán összeszedi a sátrát, s a vasut röpíti más nagy városba. Hogy milyen óriási ez a czirkusz fogalmat szerzehetnünk abból, hogy a felépítendő czirkuszban csak a harmadik rangu újonnyen 2000 ember fér el. Hát még a többi helyek, és a karzat. A czirkusz, — egy roppant colosseumra emlékeztető épület összerakható és

téve, ez olyan hármias gyűlöletet tesz ki, melylyel már lehet valamit kezdeni.

— Tehat óvatosan e gyorsan! ínté a lady. — A legjobb alkalom a jövő héten kínálkozik, mikor a City ünnepeit rendez az orania herceg tiszteletére.

— Ugy van hagyta rá Bood; — Ormondo herceg a mi vidékünkön lakik, Ciarendou-Houseban. Az igaz, hogy hat szolga kíséri kocsiját, de a hercegnek az a bogara hogy a kocsi mögött járja őket. Azonkívül több mint bizonyos, hogy az ünnepeit után be lesznek rugva.

— Mennyibe kerül a tréfa? — kérdé Buckingham.

— Semmibe! Siját mulatságomra tezem s olyan módon hogy meg lesznek velem elégedve. Amilyen igaz, hogy nevem Bood, akit ő mi t vadat üldözött, elviszem a herceget Tyouraba és fölakasztom a rablók és zsványok akasztófájára.

— Szaz font a jutalmad, ha ez sikerül! kiáltott Buckingham.

— Bood, kérjen tolem bármit, ha ez sikerül! — mondá lelkesülten a lady.

— Elkészöm önnek, hogy lögi fog, — válaszolt a kalandor.

— De ez még nem elég. Akarom, hogy tudja kitől ered büntetése. Jelen akarom lenni Bood, mikor fölakasztja.

— Nagyon jól van. Várjon még az említett éjszakán a St. James utca sarkán.

— Milyen időben?

— Éjfél tájban; ilyenkor szokott Ormondo herceg utra kelni. Fölösleges talan mondanom, hogy férfiruhát ölt-ön magára és áarozott viseljen.

A szép asszony helyesléleg intett fejével.

— Ha jól végzi dolgát — mondá nyájas mosolylyal — a jutalom is megfellelő

szétszedhető kezű, s úgy kezdik már e karván esítő a vásártéren vonulás min megfordultak nyujtott — napon át, — Dautanonken tartatik, este mindenütt őri dekesnek tart referadaja utó oda is és min csodálkozássa cirksuzról m alig lehet átlárd fedett he nézők csak el kint vihar és bizonyos érde bányosságokat — Tegn sut igazgatosa Simonffy Imre. Endre igazgat az igazgatóság főmernök, Du Dorog és Nán felügyelő bizot képviselőtebe ülesen az 1886 tettek elő. Az 20-an tartandó igazgatósági je — A Te volt napszamo déutan, másik husitka a felte kat. A tegnapi nak és napszaj orjárat az éjsz küi mulatozo latak a eseféd szarnyaban un a házakba is be urat találhatna — A kil Jenő okleveles nyujtott be a reczenben egy tasanak engedé terium, tekintet rendelethei. k sem bocsiakozz részek megszártarstól, a mi lett volna, — Az ált zó és rokkant nek nálunk is v 16 évi samadai zójuk: Az 1 355,232,22 kr. volt, bevetelt tiszta vagyona az egylet 57,000 tik. — A bevéte kezok: beiratás lékok (12, 17, 2 jutalék gyarak 10%, munkaadó 1418,5 14765,65 kr.; g egyleti orvosok czar; ingyenfügeknek 465342

Lady Castelmair.

— Sacher-Masoch elbeszélése. —

Diszesen berendezett kis boudoirban elő kelő külséji férfi ül a kandalló előtt, míg egy szép asszony hanyagul a korevetre támaszkodva gitárját játszik. A kandalló két oldalán mythológiai csoportok láthatók, Herkules, Omphale asszony labainál. A karcsu férfi, a mélyen fekvő szemekkel, vastag ajkakkal, hamis hajjal és fogakkal és festett arccal, nem más, mint II. Károly, Anglia királya. A szép hölgy pedig kedvese, lady Castelmair.

A dal befejezte után hanyagul félre vetette a hangszert és a királyhoz fordult.

— Sir megvan velem elégedve? kérdé csabító mosolylyal.

II. Károly társdan int-tt.

— Az ön kis keze lady — mondá — egyaránt ügyesen rezgeti meg a gitár és szív hurjait. Várászanak még bu-komorságom sem tud ellen-állani. Eh milyen unalmas ez az uralkodás. Az utolsó ember is népemből jobban érzi magát, mint magam. Ahasvér királyok jó eszméje támadt, mikor Hamant fölakasztatta. Szeretném követni azt a példát és örömet akasztanék föl évenként egy pár minisztert; ezeket az örökös cselszövőket, a kik oly sok böhöt csinálnak semmiért.

— Kezében van a hata'om, éljen hát vele tetszése szerint.

— Nem vagyunk a szárazföldön s azért el kell túrnóm, hogy emberek kiket gyűlölök udvaromba tolakodnak és az állami ügyekbe avatkoznak. Ha nem volna néhány hü emberem, a kik titokban... érti már kedves lady!

— Igaza van főség: ez az Ormondo herceg naponként sérti önt kihívó magavi-

seletével. Komolyan gondolkodnak a felett, hogyan lehetne őt eltávolítani.

— Csak semmi er szakot lady! össze- veszünk különben a parlamenttel.

— Nem teszek semmi olyast, a mi kompromitálhatna minket, susugta a szép asszony és két karját a király nyaka körül fonta.

Miután az uralkodó elhagyta kedvesét, a komorna Buckingham herceget, II. Károly és a szép lady kedvesezé, vezette be. Már hosszabb ideig várakozott és most tréfás kedvben lépett be.

— Mit tervez, Judith? — kérdé pajkos mosolylyal — ki az a Holofernes, a kinek fejt lábaiad! akarja látni?

— Nem értem őt.

— Hiába tagadja, kiolvastam szemelből. Van még valaki az előszobában, a ki várja, mikor lesz itt tiszta a levegő.

— S ki volna az?

— Bood ezredes, sugá fülébe Bucking-ham.

— Ön téved.

— Láttam, mikor beléptem. Csak egy pilanatra ugyan, hanem ez is elég volt fölismerésére. Lady Castelmairnek valaki utjában áll és el akarja távolíttatni.

— Már látom, ön előtt mit sem lehet elérjteni. Igaza van.

— S ki az a szerencsétlen?

— Találj ki.

— Ormondo?

torságot és ériyt áruit el Finom udvariassággal üdvözölte a ladyt és a herceget.

— Magamhoz kérettem önt, mivel tanácsára és segítségére van szükségem; — e szavakkal nyitotta meg a társalgást a szép hazi asszony.

— Szamithat rám, — válaszolt Bood.

— Szamithat fejemre, karomra és halgatasomra. Önnek, nagylelkü öltalmazóm és a némes hercegeknek, a kinek szíuten nagy hálával tartozom, örömet szolgált. Nehogy azonban sok szót vesztgezzünk ki az a nyomorut a ki utját állja? Végezni fogok vele csak hamar?

— Kedves Bood, — mondá nevetve Buckingham, — ugy látom, ön még mindig ki tudja masok gondolatait találni.

— Ormondo hercegről van szó — jelenté ki vilogó tekintettel lady Castelmair.

— Tehat arról a férfiról, akit leginkább gyűlölök egész Angliában!

— Mivel ő egyszersimud az az ember, a kit lady Castelmair egy időben leginkább szeretett szíves e világban, — veté közben a herceg, — több mint elég ok arra, hogy nyakát szegjük.

— Mit beszél ön? — kiáltott hevesen a lady — én sohasem szetem őt!

— Ne vitatkozzunk e kérdés fölött. Annyi áll, hogy a szerencsétlen elég vakmerő volt széttépni rózsás lánczait. Nem elég ok ez arra, hogy meghaljon?

— Engedjétek nekem át, — szólott Bood, a kinek szemei lángoltak a gyűlelet-től. — Nem felejtettem még el, hogy Irthonban hajtóvadásztot rendelt ellenem és...

— Talán megkellett volna köszönnie, hogy ön elég kegyes volt élete ellen törni? De mind-gy! Az ön gyűlöletet a miekhez

lesz. A király lája többé Orm —

— Érttem.

Az ünnepeit saival a Tower. Korona" című v hogy a rendőrlifoghatná és egfele egy lefáty kísérve, lépett a ajtót és lady Ca

— Készen —

Nyugodt kalandor — nem

Ejtél tájban tük egy ir óriás, rejtve arcukat, é lottak lesbe. A s a tervnek és lac vezte a boszu gyva Ormondo koc előre mondta, az jartak a kocsiótl csak a megjelhető adott e tartsai m Ketségbesett ell tek és az ir óriás kező pilanatban félt Lady. Castelkozott.

— Megvan?

— Kezeik t

ön fogja eitélni é fel ó hercegségét

Gyorsan erkérgesítette a köteügységével kés pilanaton nagy saigát, a kinek a bebizáirást adott, utouállók utin. E

Csak 4 napig Debreczenben

és pedig
csütörtök, péntek, szombat és vasárnap.
Akár jó idő. Naponta két előadás, a megérkezés napja kivételével, a midőn is egy előadás tartatik. Akár rossz idő.

Merkel K. nagy amerikai lovarköre.

Tisztelettel alulírott b. tudására hozza a város és vidéke nagyérdemű közönségének, hogy eredeti, bámulatra méltó am-rikai lovarkörével és állatkörével rövid időre ideérkezett és néhány előadást adni szerencséje lesz és pedig a magasabb lovagló művészet, időmítás köréből. E övezetése idomított

Óriási elefántoknak, továbbá egy, az idomításban eddig fölülmulhatatlan oroszán-csoportnak egy kizárólag e célra épített mechanikus fordítható és biztonsági kulesesal ellátott központi kerékben. A művészek kizárólag elsőrendű acquisitók, Angol, Franciaországból, Amerikából stb. és lovaglónők és lovagokból állanak, gymnaszta, akrobaták, bűvészek, eredeti japánok (ő felsége a japán császár udvari művészei) bohócok stb. Istállóm 60 legemesebb lovat tartalmaz a kontinens legjobbhiű menéséből.

A mutatványok kimerítő napi frágaszok és műsorok által, melyek minden előadásra változnak, naponta nyilvánosságra hoznak.

Az óriási sátor-czirkusz

melyben több mint 4000 személy kényelmesen elfér, minden időjárás befolyása ellen biztos és pompásan van világítva.

A zenekarok saját zenekaromtól fognak előadni, mely állandóan velem utazik. Megérkezésnél az óriási sátor-czirkusz főépíteték s ez mesés rövid idő, alig 2 óra alatt történi s még ugyanazon napon este 8 órakor az első nagy megnyitó előadás meg tartatik.

A reá következő napon fél 2 és fél 4 óra között nagyszerű fényes diszkókonuás tartatik, mely áll pompás, soha nem látott szép kocsikból, lovakok és lovaglónőkkel, óriási elefántok, tevék és dromadárak, továbbá a közp. kerékben levő oroszán-csoportból, melyben az állatokkal a híres állatszeliidítő is van. Ezen dísz kivonuláson, mely nagy és érdekes látványosságot képez, saját zenekarom játszik.

Azon biztosítással, hogy alulírott sem fáradságot sem költséget nem kimélt, hogy ezen város n. é lakosságának látványosságait nem csak itt szóval ajánlja, mint ezt oly sokan teszik, hanem természetben sokkal nagyszerűbben produkáltaik — kér minél számosabb látogatást

MERKEL K.,
tulajdonos és igazgató.

Kezdeté 4^{1/2} órakor, és este 8 órakor.

Hejyarak: Számozott hely 1 frt 50 kr. I-3° hely 1 frt; II-ik hely 60 kr.; III-ik hely 30 kr.
Gyermekek a délutáni előadásoknál fél árt fizetnek.

Kérek ügyelni: A megtett utazási intézkedések következtében egyetlen előadás sem fog több előadni, mint a frágaszokon jelezve van.

SALGÓ-TARJÁNI

Tömör (darabos) és Koczká-szén,

A közeledő cseplési idény alkalmából ajánljuk a t. cz. gazdászoknak

LOKOMOBILGÉPEK FÜTESÉHEZ

legjobb sikerrel alkalmas és évek óta elismert

Tömör,- darabos és Koczká-szenünket.

kivánatra minden vasuti áramásra szállítva és legolcsóbb árak mellett.

Salgó-tarjáni kőszénbánya - részvény - társulat,

Budapesten, József-tér 12. sz. a.

Az igazgatóság.

„MARGIT“

gyógyforrás,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult különösen **tüdőbántalmaknál** a hol a szabadszénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdsága a gyógyhatású alkatrészeknek a beteg te-trészekbe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabadszénsavtartalmában erősebb ásványvizek, mint a **seitersi, gleichenbergi, tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzéseknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézetekben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfban**, a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapestén: **Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navratil, Dr. Poór, Dr. Kétly, Dr. Barbás**; Bécsben: **Dr. Bamberger, Dr. Duschek** stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a légző-, emésztő- és húgy-szervek általános hurutos bántalmainál.

Borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos forrástár **Édeskuty L.** m. k. ulvári ásványviz-szállítónál Budapestén.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Debreczen, 1886. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában Széchényi-utca, SIMON-ház.

TRADE CHAMPAGNE
AYALA & Co
Egyedüli raktár Debreczen és vidékére csak
GERÉBY FÜLÖP-nél
DEBECZENBEN.

Bikszádi Klára forrás.

Égtrényes konyhasós savanyú víz.
Kitűnő hatású: emésztés és légző szervek hurutjainál. Gyomor és bélnyálkásságánál, idült hólyag-hururnál stb. —

borral vegyítve közkedveltségű.

Főraktár:

Geréby Fülöp urnál.

Ára: 1 rekesz 60 kisebb (0.6 literes) palackkal 7 frt. Üres üvegekkel telt rekeszek 3 frt 20 krral vétetnek vissza.

Bikszádi gyógyfürdő igazgatósága.

Ninos többé fogfájás

A SOULAC-i (Gironde apátja) tisztelendő BENEDEK-rendi szerzetesek Dom Maguelonne Prior fogvizének hazuzata mellett.
2 arany-érem; Brüssel 1880. London 1884.
A legmagasabb kitüntetések.

Boursaud Péter prior által 1373 évben feltaláltott A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének hazuzata, naponként néhány cseppet vízbe véve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságot, melyeknek fehérséget és szilárdságot kölcsönöz, amennyiben a foghust erősíti s teljesen egészséggé változtatja. — Valóságos szolgálatot teszünk nap olvasóinak, midőn a régi és hasznos szert, a legjobb gyógy-és egyedüli óvszert fogfájás ellen ajánljuk.
A cég alapítottott 3. Rue Huguerie, 1897. Főhígnők: **SEGUIN 3. BORDEAUX.**
Elixir dentifrice 1 frt 50 kr. 2 frt 50 kr. és 4 frt Poudre 80 kr. és 1 frt 25 kr. Pate 80 kr. és 1 frt 25 kr.
Raktárak Debreczenben: Schwarz M. Benő, Szepesy és Kerekes kereskedéseiben s Dr. Rothschnek E gyógyszer-tárában.

Időleges tudósítás!

A nyári idény vége felé járva a még raktáron lévő női, férfi és gyermek czipő árakat tetemesen leszállított árak

Az aranycsizmához

felszámítása mellett bocsátom áruba, mivel elvem ellen van árukat, egyik idényről a másikra megtartani.

Az azon kéressel hozok a nagyérdemű közönség tudomására, hogy az eddig irányomban tanúsított szíves pártfogását részemre továbbra is fentartani sziveskedjék.

kiváló tisztelettel

FALK OTTO

Debreczenben, főpiacz a városháza épületében.

HERCZEGNŐ-VIZ.

RENARD A. Páris.

Ezen himeves mosdóvíz, a bőrnek ifjúkori üdéséget szerző, arcot, nyak- és kezket fehérré, puha és finomná teszi, — hűsítőleg és frissítőleg hat, mi más szerrel el nem érhető; továbbá eltávolít mindennemű bőrküütségeket, szepőlöt és ránczot és megőrzi a bőr üdéséget egész a késő korig.

1 üveg ára használati utasítással 84 kr.

HERCZEGNŐ-SZAPPAN.

Ezen kitűnő szappan, finomsága által a bőrre jótékonyan hat, 1 drb ára használati utasítással 35 kr.

Ezen mindkét — méltán hírnevet kivívott — szer, eredeti valódi minőségben kapható Debreczen és vidékére: Dr. ROTHSCHNEK V. EMIL gyógyszer-tárában.

297.
1886. v. k. szám.
Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 5516/1886. P. számú végzése folytán közhírré tétetik. miszerint Lővinger Etel mint a szatmári keresk. és iparbank engedményese részére, Steiner Sámuel, szatmári lakostól 500 frt tőke. ennek 1885. évi december hó 7. napjától szimitandó 6% kamatai, és eddig összesen 65 frt 65 kr. perköltség erejéig 1886. évi márczius hó 3-án bíróilag tefogiat és 600 frtra becsült motor és egy cséplőgépből álló ingóságok 1886. évi július hó 15-én, délután 3 órakor kezdetét vevendő és Nagy-Várad-utczán, 2203. számú háznál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérnök azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsíron alul is. el fognak adatni.

Debreczen 1886. évi július hó 4.

Török Péter.
bírói kiküldött

Szerke
Széchényi-
ur

1662-1877
valami
minlen k

Sérmentetle

XIII

Az oro

(T.)

hogy a sz
Batumot,
hogy az o
daksant?
sen tiltak
szállásai
kozik az
merai mi
Denique a
magaról, b
is, hogy a

szezuza.
minden teh
tesintély,
annyt mer
ütött volna
meri cselek
szélyeztet
Európát leg
feifegyverk
amint az o
orra alatt g
kete az örö
feszük. A há
össze se na
utóbbi orosz
segítségnak
nagy a szel
meg 1848-b
kozott a leh
vett rajtuk
oroszláni hó
látszott itköz
mikor ettől
falevélle vál
czanni nem
ban úgy el
mint a kétfé
az lesz a do
meri elfoglalt
előttem ez a
gyerek a kis
kis gyerek a
nek, mire a

A „Debrec

A z

v

A mint be
nái, ide lent pe
len sártenger, a
fogott Lajos
g-thyékhoz.

Nagy esem
káiց néman átö
ban az ölelésben
és feketetollasok
bevert fejeket, a
másra csináltak,
kel egymás ellen
Hej, most már b
nak, liberálinak
Szidták is a

aulikus Bogáthy
régi ellenzéki ve
egyértették. Cu
mar éni.

— Ha a lát
maradnék egy na
Kivándorolnék
ugyis paraszt lett
szabad paraszt le

— Azt csele

— Azt én.

Lajos ur u
lét. Hisz az a Bog
elvű lett, hogy g
rajta állna, mindj
csak az urbér, ne
getni, meg az ősis

— Nagyon s

A hajdani el